

Յամա՞ն դարդո, քյափուր դարդո,
Սեալաշիկ, անմարդ թեղու

Գեղի բոլոր մասը ուռ էր,
Գեղով կասեն թեղոն ծուռ էր,
Էլ շեն ասի սավալու էր,
Յամա՞ն կարդո, դուլում դարդու

Էլա դացի դշի մառան,
Մե մարդ ասեց ո՞ւր ա Արտաշ,
Յամա՞ն դարդո, յաման դարդո,
Դուլում կարդերս պատմելու չէ:

21(703). ԿԱՆՑԻԱՐԻ ԴՈՒՌԻ

Կանցիլարի դուռը կվառի փուռը,
Վեց տարեկնուց աեսանք, մեր մոր մոմուռը:
Կանցիլարի դուռը, աասներկու խսիր,
Ա՛խ, իմ ախսորն ա տարած՝ Գերմանու
Հեսիր:

Արի՛, մի՛ դնա, դարձի՛ր, մի՛ դնա,
Աշխարհս մեռնել կա, ջահել չենք մնաւ
Կանցիլարի դուռը կվառի փուռը,
Նորից տեսա ախսորս մոմուռ:

Էլի աշքս մնաց էդ անտեր հոբեն,
Կրակն հնգնի վասի վատ մարդու զուրեն:
Էլի աշքս մնաց Ախաիյա յանը
Կրակ հնգի վասի վատ մարդու ջանը,
Որ հանգիսա շթողեց իմ ախսոր, նսաեր հուր
աանը,

Տարավ արեց նրա դիվանու:

22(704).

Տղեք ջան հետ դաշեք կամաց,
Նաշալնիկին արեք իմաց,
Արշակն էնաել հնդած մնաց,
Հայրենիքից զրկվա, մայրիկ:

Քի ջուր ավեք՝ ես խովանամ,
Գուն աշխարհքից զոյանամ,
Սուսան քրոշ շմոռանամ,
Հայրենիքից զրկվա, մայրիկ:

Գարսակմ եղրայր, թե դյուզ դնաս,
Նշանածիս շանես իմաց,
Հայրենիքից զրկվա, մայրիկ:

ԶԱՆԱՋԱՆ ԵՐԳԵՐ

1(705). ՀՈՐՈՎԵԼՆԵՐ

Պոպոն պո՛. Բլնդո ջան,
Սևոն սամազ քյշա, Բլնդո՛ ջան,
Վար տնենք, ակոս անենք,
Մեր արտերը խոշ ցանենք,
Պոպոն պո՛ Բլնդո ջան,
Սևոն սամանդ քյշա, Բլնդո ջան:

2(706).

Ոեվել ա րաշ ա՛,
Դուրրանդ գլեմ,
Դարդերս շաա ա,
արևուա մեռնիմ,
Ո՛լ, ո՛լ, ո՛լ, ոլա՛,
սարիոշ ջան,
Ոեվել ա րաշա՛,
Հոբանդ գլեմ,
Դարդերս շաա ա,
սարիոշ ջան,
Արին-արցոմք ա մեր խաց,
եղո ջան,
Ո՛լ, ո՛լ, ո՛լ, ոլա՛:

3(707). ՕՐՈՐՈՑԱՑԻՆԵՐ

Ա՛յ էնիմ, օրորոցալին,

Թունն անուշ ա, դրկանոցին,
Գրկանոցի բնտեր խառ ա,
Մեջի քնողն անուշ գառ աւ

4(708).

Շիջն օրորոց ժալեր րնդեր,
Զիս կերեցեր էդ քո դնդեր,
Քու դնդերի ճուղն եմ ես,
Հովհաննեսի քուրն եմ ես,
Աղա ժովու ծուկն եմ ես:

5(709).

Ա՛ էր, ա՛ էր, ա՛ էր,
Լուրի՛կ, լուրի՛կ, լուրի՛կ,
Քեղի ղնեմ դեռ դուաուիկ:

6(710).

Իմ դառն ա Հնտա քաղաք,
Ճուղ ավե քաղքե քաղաք,
Այն ճղին մեկ փշաա,
Քու մեկ աղի ումրը շատ:

ՊԱՆԴՈՒԽԻՆԵՐ

7(711). ԿՈՒՌԻՆԿ

Կանշա, կոռնդ, կանշա, աակդ ա շիման.
Աշխարքին արև ա, ընձիկ ա դուման:
— Կոռնդ. ո՞ւսակց կիդաս.

— Աճեմու սարեն.

— Ի՞նչ լուրեր կրերես իմ զարիր յարեն,
Սլաքող աշքերդ, կամար ունքերդ,
Ուզում եմ եռանամ չի թողնըմ սերդ:

8(712).

Կոռ' ևնկ, կոմանիդ մեռնեմ,
Չայիը-շիմանիդ մեռնեմ,
Կոռ' ևնկ, կոմանիդ մեռնեմ
Օսկե կտուցիդ մեռնեմ:
Կոռ' ևնկ, սիրես քո մեկ բալի արեր,
Յարս մնաց Զանգեզուրա ձորերը:

9(713). Կ Ռ Ո Ւ Ն Կ

Առունկ ուստի՞ զուքաս,
Բաղդադու սարեն,
Ասա խարար բերիր,
Իմ մեկ ախպերեն,
Կանչի՞ կոռոնկ, կանչի՞ի՞ի՞ի՞ի՞,
Քանի գարուն ա,
Ջրերը բղուրվե,
Միրտս արուն ա,
Կանչի՞ կոռոնկ, կանչի՞ի՞ի՞ի՞ի՞,
Բանցրիկ սարերեն,
Արտասուքս թափիլի,
Մառմառ քարերեն,
Կանչի՞ կոռոնկ, կանչի՞ի՞ի՞ի՞ի՞,
Աշխարին արև ա,
Ընձի դուման ա,
Լսիման հեքիմ բերեք,
Դարդս գիմանա:
Ախ, կանչի կոռոնկ կանչի՞ի՞ի՞ի՞ի՞,
Տակդ շիման ա,
Աշխարքին արև ա,
Ընձի դուման ա:
Ախ, կանչի կոռոնկ կանչի՞ի՞ի՞ի՞ի՞,
Թող զարիրս գա
Սրտիս յարեն սաղնա
Վաշքերիս քուն գա:

10(714).

Դատախազ կարիր էր, շիմացավ ցավս,
Ջոկեց տարավ յարս, վաշի վառեց ջիջարս:
Քյարամ ջան արի, սինորով անցի,
Վաշի կերթաս էն աշխարհ, կարիր ջան, ինձ
մի մոռացի:
Մաշինեն կավ սև սարի քամակ,
Վաշի, շիկեր թուղթ ու թանաք, կարիր ջան,
գրենք մեկ նամակ:
Նստա նալը, դեմ արի Սևան, դեմ արի
Սևան,

Խաթր էրա, սուրփ Սևան, վաշի, կարիր ջան,
դառնաս օթևան:

Ս Ի Ր Ե Ր Գ Ե Ր
11(715). Գ Ո Ւ Լ Ո

Արտըմ ցանի ոիթուն յոնշա,
Առնեմ Զուլոյ շրջեմ Դյանշա,
Ամա՞ն Զուլո, յամա՞ն Զուլո:
Մեր աան հետեւ արտըմ պնդուկ,
Զեր տան հետեւ արտըմ պնդուկ,
Ամա՞ն Զուլո, յամա՞ն Զուլո:
Զուլոյ առնեմ, էթամ բազառ,
Զուլոյ կորեմ լաստիկ միզար,
Մեր աան հետեւ արտըմ դյազար,
Զեր աան հետեւ արտըմ դյազար,
Առնեմ Զուլոյ, շրջեմ բազառ:

12(716). ԴԱՐԴՈ

1

Ախչի, դու կանգներ ես չուխա ամրոցին,
Դարդո յամա՞ն, յաման դարդո, յամա՞ն,
Զուիտակ ջամամ մըշ քյո ծոցին:
Դարդո յամա՞ն, յամա՞ն դարդո, յամա՞ն,
Մեկ տու զանեմ վըր իմ խոցին,
Դարդո յամա՞ն, յամա՞ն դարդո, յամա՞ն:
Էկան ասին բերի վախս ա,
Բերի սաթր թեկից կախ ա,
Դարդո յամա՞ն, յամա՞ն դարդո, յամա՞ն,
Էկան ասին յարոյ մախ ա,
Դարդո յամա՞ն, յամա՞ն դարդո, յամա՞ն,
Սիրաս փշրուկ, հաշկս կուլա,
Դարդո յամա՞ն, յաման դարդո, յամա՞ն:
Բանցը սարից ես ցածրցա,
Թուխ մաքու տեղ, թուխ լվերն ա,
Դարդո յամա՞ն, յամա՞ն դարդո, յամա՞ն:

13(717). 2

Դարդո, յամա՞ն, դարդո՞:
Դարդո, յամա՞ն, դարդո՞:
Բանցը սարից ես ցածրցա,
Թուխ մաքու տեղ, թուխ լվերն ա,
Դարդո, յամա՞ն, դարդո՞:
Դու կայնել իր չուխա ամրոցին,
Զուխասկ ջամամ մըշ քու ծոցին,
Մեկ տու զանեմ վըր իմ խոցին,
Թուխ խամբրի դարդ ու րոցին,
Դարդո, յամա՞ն, դարդո՞:
Հելա դաշի սարը սեյրան,
Դեմս հելան զուխամ շեյրան,
Դարդո, յամա՞ն, յամտն
Պստիկ բերան, կամար ունքեր,

Քո տարողի՝ տունը վերան,
 Դարդո յաման։
 Էկան ասին յարոյ մախ ա,
 Դարդո յաման,
 Էկան ասին բերի վախտ ա,
 Բերի ստիք թեփս կախ ա,
 Դարդո յաման։

14(718). ՎԱՅ ՎԱՎԻԼԵՐ

Գարուն բացվի՝ ճամփեմ սնձի,
 Բերենք ուտենք, ինչպես գյնձի,
 Վա՛յ վավիլե՞ր, վա՛յ վավիլե՞ր,
 Քո տարողի տունն ավիրեր*:
 Արտըմ ցանի կանանց խիար,
 Կարկուտն էկավ, բիթուն տարտվ,
 Գարուն բացվի, հելնենք սարր,
 Հելնենք էրթանք զիմաց դարը

15(719). ԴՈՒՎԻ ԶԱՆ

1

Ա՛խ Գուլի շան շաա մի ցանի բամբակ,
 Գնամ սուզր վրեդ կիտամ դանդատ,
 Ա՛խ Գուլի շտն, պերվի պըախողը,
 Շոշով դնամ, զուղովը դամ քու մոտը:
 Գուլի շան, ֆայտոն դանիթ կանեմ,
 Ջա՞ն Գուլի շան, քելի մեր տուն աանեմ,
 Գուլի շան խնձորի դութի եմ,
 Մերդ մեռնի, քեղանից լոթի ևմ,

16(720). 2

Հոպ, Գյուլի շան, մեռնեմ էն օրերուն,
 Հոպ Գյուլի շան, սիրիր թողիր յանա,
 Ջան Գյուլի շան, իմ շահել շան քե
 զուրբան ա.
 Ալ բլուղիդ մեռնեմ, շալ բլուղիդ մեռնեմ,
 Մաղիսկի կարած բլուղիդ մեռնեմ**:
 Գյուլի շան ֆայտոն դանիա կանեմ,
 Ախ դյուլուլի շան, քեղի մեր առն կաանեմ,
 Ջան Գյուլի շան, մեծ հարսանիք կանեմ:
 Հոպ Գյուլի շան, մեռն օրերուն,
 Յարս զուքա պալտոնը թերուն:
 Գյուլի շան, շատ մի ցանա բտմբակ,
 Կեթամ սուզը վրեկ կտամ դանգատ

17(721). ԶԱԼՈՍ ԱԼՈՒՐ ՄԱՂԵՑ

Զալոս ալուր մաղեց,
 Մե խոսք ասավ յար շան,

* Այս կրկներգը կրկնվում է յուրաքանչյուր երկտողից
հւառ (Ման. կազմողի):

** Կրկնվում է յուրաքանչյուր երկտողից հետո:

Իմ սիրտը դաղեց,
 Պատից էլավ օձը,
 Թև պուճուր ես յար շան,
 Դնեմ օրորոցը:

Խալվասը խալվարին,
 Նշանլու ես, յար շան,
 Դուխին շաղ տամ,
 Քո կաստոմ, շալվարին,

Օթախի պոլերը,
 Տուփին թանդ ա, յար շան,
 Կապնեմ սոլերը:

Իմ վրի շալվարը,
 Դուղն եմ ասում յար շան,
 Դու ես իմ հարմարը:

Արի էթանք ուխտը,
 Ուխտը տա զիլաքդ,
 Որ ինձ շառնես, յար շան,
 Կոարմի րիլակդ:

18(722). ԱՐԻ ԳՆԱՆՔ

Արի դնանք քո ման դալած արտերը,
 Թաժացել էր սրտիս միջի զարդերը,
 Սավի դուղալ, սավլի ծամերուդ մեռնեմ:
 Կանալ ու կարմիր տերելը, աերելը,
 Պտքեմ ծծերուգ վերելը, ներքելը,
 Սանդրի, դուղալը, սանդրի, ծամերուգ
 մեռնեմ:

19(723).

Հելա գացի յարիս դուռը,
 Տեսս յաըս կայնած դուռը,
 Ա՛խ թուկացավ կուս ու ճուս,
 Ասի յար շան ճարս էս ա.
 Ասի յար շան ճարս էս ա,
 Շուտով դառնալու եմ փեսա,
 Շուտով դառնալու եմ փեսա,

20(724). ՍԱ.ՔՈ

Աղջի՛ շան, աղջի՛,
 Արի քեղի աամ,
 Խոջի տղին,
 Սև խալիշին,
 Սաֆարի բողջին,
 Գլազ ղեյրին,
 Սիվտակ դոտուն:
 Նանի՛ շան, նանի՛,
 Սևավոր նանի՛,
 Ես ինչ կանեմ խոջի աղեն,
 Սև խալիշին,
 Գլազ ղեյրեն,

Խազար էղպես խոզի աղա,
 Ղուրբան կէնեմ իմ Սաքոյի
 Չարխներին,
 Չարխի թելին,
 Չորբներին,
 Չորբի թելին,
 Մակ քուզին,
 Պապիրոզին,
 Գուզմե շուխին:
 Նանի՛ ջան, նանի՛, սկավոր նանի՛,
 Սգավոր նանի՛, սգավոր նանի՛:
 Էրնեկ էն օր, գարուն գուկա,
 Իմ Սաքոն էլ քոլ կտանա,
 Քոլ կտանա,
 Էլ կիտանա,
 Հո՛, Հո՛, կէնա,
 Նառ՝ կէնա,
 Բաշ մատկներ,
 Բեդ պտկներ,
 Կաթնով կովեր,
 Ղվլ եզներ,
 Նառ՝ կէնտ,
 Կոժո՞ կէնտ,
 Չոշո՞ կէնտ,
 Սաը կիտանա,
 Իմ Սաքոյի տունը տենաք,
 Ջմե շոփտիկ,
 Քարե քողտիկ,
 Մեշրն էլ կա
 Մե բաշ հորթիկ,
 Պուլն ա բաշ,
 Հաշկեն ա շաշ,
 Էն էլ զուրբան իմ Սաքոյին,
 Էրնեկ էն օր՝ իմ Սաքոնը կէթա շաղաց,
 Հնձի բերա կարմիր բաղարչ

21(725).

— Զաղացպան ջան, ցավդ տանեմ,
 Ինչ որ ասես, ականջ կանեմ,
 Ինչ որ ասես, ականջ կանեմ,
 Քու անհարմար սիրտն կառնեմ,
 Աղա՛ ցորենն ու առւր տտնեմ:
 — Ինչի՞ս է պետք կապել սերր,
 Թե շուզենա ինձ քո մերր,
 Ուզում եմ քո սրտի սերը,
 Ցորենն աղամ, դու տուն դարձիր:
 — Զաղացպան, դու թաղան զուզր,
 Երր որ լինես դու իմ նուզը,
 Բեղ կնվիրեմ կարմիր թուշ,
 Աղա՛ ցորենն ու տուն տանեմ:

— Առանց սիրո ի՞նչ է թուշը,
 Առանց երգի ի՞նչ է նուշը,
 Թե զտել ես մեկ ուրիշը,
 Ցորենդ առ ու տուն գարձիր:
 — Զաղացպան, քեզ պայման կտտմ,
 Սրի՛ դարձիր հորս փեսա,
 Գիտեմ սըտիդ փափտդն էս ա,
 Աղա՛ ցորենս ու տուն տանեմ:

22(726). ԽՆՁՈՒՅՔԻ ԵՐԳԵՐ

Ես իւարբուկ եմ, վերից գուքամ,
 Զան տո՛ւ, առ՛ւ, տուշտո՛ւ, տուշտո՛ւ.
 Աներոշս տնից գուքամ,
 Խորովածը շատ լտվ բան ա,
 Քեֆ անելր շտա լավ բան ա,
 Տկճոր տխպորս գնեմ ծնդանս,
 Բաժակը լցնեմ ու տտմ կնգանս:

23(727).

Ա՛խ, տիկ, աիկ, վա՛խ, տիկ, տիկ, զա՛ն աիկ,
 տիկ, տկճոր,
 Առանցի քեզի շունեմ ես մե օր:
 Զեռքս կառնեմ գինու ակճորը,
 Լցնեմ բաժակը, քաշեմ իմ փողը,
 Ա՛խ տիկ, տիկ, զա՛ն տիկ տիկ, վա՛խ տիկ, աիկ,
 տկճոր,
 Առանցի քեզի շունեմ ես լավ օր:

24(728). ՄԵԼԻՔ ԴԱՎՈՆ

Ես էլ գուզեմ, դու էլ դուզես, Մելիք Դավոն լամ
 լինի,
 Սուփրա, սինին, խտվ, խորովտժ, Մեշլիսի:
 Մելիք Դավոյ բզի փողեր հերգեն էր,
 Մելիք Դավոն իշխներու շերգեն էր:
 Մելիք Դավոն, Մելիք Դավոն լավ լինի, լավ լինի,
 Սազ ու դափով, Մեշլիսներում խազ անի, խաղ
 անի:

25(729). ԵՐԳԻԾԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐ

1 Լվեր

Հա՛յ լվեր, հարա՛յ լվե՛ր,
 Բիզ մոթներ, բարակ ճվներու
 Գացինք պառկանք հօդի թմրան,
 Լվերն էկան կտնդանգան,
 Փափխով զանի՛ հըմեն հընգան,
 Հելան թափան վըր քո կնդան,
 Գյացինք պառկանք գյոմու տանիս,
 Վըրես քաշի քառսուն թաղիս,
 Լվեր ծակին, խասան շանիս,
 Հա՛յ լվե՛ր, հարայ լվե՛ր:

Ղարաքյանդա բեգ-բեղ լվեր,
Ցերեկ զլեն սներնը վեր,
Գիշեր գլեն ճվերնը վեր,
Էկավ լվերու յուղաշին,
Լվեր մտան դյոմշու կաշին,
Հա՛յ լվեր, հարա՛յ լվեր!

26(730). 2

Հա՛յ լվեր, հարայ լվեր,
Կարա կնգուղ, կարմիր լվեր.
Գիշեր կհենեն ճրվերն ի վեր,
Ցերեկ քաշվեն սրներն ի վեր.
Հա՛յ լվեր, հարա՛յ լվեր,
Բող մատկներ, ճլտուղ վգներ,
Հելանք գացինք Ղումի պուճախ,
Լվեր հելան, կերան մրր ջան,
Հա՛յ լվեր, մագա՞թ լվեր!

27(731). Թ Ո Ւ Թ Ո Ւ Ն

Էրվա, վառվա ես անթութուն.
Թութուն չկա մրջ իմ դութուն,
Էրվա, վառվա ես անթութուն:
Արտըմ խերկի, ցանի թութուն,
Ծախտեն էկավ, տարավ րիթուն,
Էրվա, վառվա ես անթութուն:
Թութուն քյաշողի ո.ն րաց էր,
Ուտածըն էլ դյարե խաց էր,
Էրվա, վառվա ես անթութուն:
Բալաք եղ քաշին գույնի դուռ,
Տվեցին թութունի ջուռ,
Էրվա, վառվա ես անթութուն:

28(732). Ա Ք Լ Ո Ր Ը

Իմ աքլորը կերավ իվան,
Նոր էր ճնգե խայու գիվան,
Աստված էներ ուտողի գիվան,
Տարան կերան իմ աքլորը:
Խո աքլոր չէր, գյոմշու ձագ էր,
Մե քյասիբի պատարագ էր,
Տարան կերան իմ աքլորու:
Վարսենիկ ջան, գու նստի լաց,
Թառի մե յան գաաարկ մնաց,
Քյաշալ խավը մենակ մնաց,
Տարան կերան իմ աքլորը:
Իմ աքլորը կայնավ ձեր գուռ,
Զկարվավ սրաիս մրմուռ,
Խո աքլոր չէր, րուրգաղ եղ էր,
Ամեն թերուռն իրեք գյաղ էր,
Հաշկեր բացեր մե լուսնակ էր,
Իմ աքլորին քառսուն կնիկ,

Առավ մտավ հիրան բնիկ,
Աստված քանղեր ուառղի տնիկ,
Տարան կերան իմ աքլորը!

29(733). Ս Ե Փ Ո

Ես Սեփոն եմ Բասարչարցի,
Տուն՝ գեղի վերև շինեցի,
Զին քյաշի, հառուն շրեցի,
Զիյու աշխաաանք գյրեցի,
Հըմեն մարդու րախա լրերա,
Յարուն աշխատանք կրերա:
Ես Սեփոն եմ՝ յոթ ճժու խեր,
Հանգարծ հելա յարույի տեր,
Մեներ յարույ ծախողի խեր,
Ես ի՞նչ էնեմ, սեֆիլ Սեփոն:
Էթալ ու գալով էր Գյանշեն,
Կտոտավ լսաերուս փանշեն,
Սուրառվա հելավ, հրնգյավ (լ)անջեն,
Ես ի՞նչ էնեմ, սեֆիլ Սեփոն:
Գյանցինք Գյանջուց էրաղ բերինք
Միլիցեքներ էկան րոնին.
Էկանք խասանք Մազրի գեաին,
Տկեր վերցինք, գրինք գեաին,
Տկերու գլոխ ջուր լցինք:
Միլիցեյներ կոմունիսա էն,
Էրաղ րոնելու շաա րիստ են,
Էկան մեր էրոներ վերցին,
Ես ի՞նչ էնեմ, սեֆիլ Սեփոն:

30(734). ՔՅՈՒԱ ՂՈՒԱՆ

Կեցցես, հա՛ կեցցես, Փյոլա դուան,
Բող-րող իշվանք մորթին, կերան,
Ուկոռներն էրին, սուն ու գերան,
Հառճին պըտուճ ոեսին բերան:
Զանդեր քյաշեց Մալոյի Մարիրեկ,
Պատարագի մեց իշացեք,
Կեցցես, հա՛ կեցցես, Փյոլա դուան:

31(735).

Ագելին՝ քոլող գգակ,
Ապոյին՝ արրշում,
Իսկ Անալին՝ շալե շապիկ,
Փեշեր շունենա,
Փեշեր շունենա,
Դարգ ու կրակ աւ,
Մայրիկին՝ ավառմորիլ,
Քուրիկին՝ ֆայառնը,
Իսկ հայրիկին՝ էշի կաշկա,
Ակներ շունենա,
Ակներ շունենա:

32(736). ԱԴԵՅ ԹՈՒՄԲԱՆ

Աղեն թումրանը վլաց,
Փոեց քյարին ու դյնաց,
Քամին էկավ ֆոֆոսց,
Աղեյ հեաև մնաց բաց:
Յաման աստված կսիրեք,
Թե որ քյաղաք կգնաք
Աղեյ մե թումրան էրեք,
Մեղի չէնա սեհերես:
Թումբան հընգյավ դյութնե-դյութան,
Գյնաց հելավ փուշն ու հոեհան,
Չորբններ կսվսվան,
Ճնշղններ կծլվլան,
Ասեք՝ «մեղա»
Որ ձեր ծնողների մեղքը թողա:

33(737).

Թե սև եմ՝ նը սիրուն եմ,
Թե կոլոս եմ՝ նը խորոտ եմ,
Թե գեշ եմ՝ նր աալսու փեշ եմ,
Թը քոռ եմ՝ նը քյաշալ չեմ,
Թը շիլ եմ՝ նը շիրին եմ:

34(738).

Մե խաց կերանք՝ քյարթու խաց,
Մե խաց կերանք՝ թաժա խաց,
Շան աղի կիսուր շիղա ուտենք՝ խալալ խաց:

35(739).

Քամին էկավ էրան-էրան,
Թորոյենց տումը տակն ու վերան,
Թորոյենց թունդիը մե կճուճ յախնի,
Դոները բացեք, նոյեմզար փախնի,
Կալոշներ տարեք՝ կոռնր խաքնի:

36(740).

— ԱՇ սիրուն աղջիկ, նազ մի՛ անի, նազ
մի՛ անի,
Քանի որ ես կամ դարդ մի՛ անի, դարդ մի՛
անի:
Թաժակ վերցեց մեր քավորը,
Ասավ՝ դսւք եք բախտավորը,
Լավ կլսեք խորն ու մորր,
— ԱՇ սիրուն աղջիկ....
Երեք մեար կտոր առա,
Ուստա Գարսոյի մոտը տարա,
Ուսաս Գարսո կաստոմ կարա,
Օսրաթ օրը խառսնիսս աւ
ԱՇ սիրուն աղջիկ, նազ մի՛ անի, նազ մի՛
անի,
— ԱՇ սիրուն տղա, նազ մի անի, նազ մի
անի,
Քանի որ դու կաս, դարդ շեմ անի, դարդ
շեմ անի,